

คำนำ

กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๓๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่องซักซ้อมแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่นมีระยะเวลาห้าปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี

แผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะเวลาห้าปี(พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) หมายรวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ประกอบด้วยรายละเอียดของกิจกรรม/โครงการ ซึ่งในแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะเวลาห้าปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ได้มีการทบทวน เพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลง โดยใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ.๒๕๖๕) และได้ผ่านกระบวนการประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทบทวนโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการนำไปเป็นกรอบและแนวทางในการของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสมใน แต่ละปีงบประมาณในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะเวลาห้าปี

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ขอขอบคุณผู้แทนประชาคมหมู่บ้าน ชุมชน และตำบล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ผู้นำชุมชนส่วนราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และทุกภาคส่วนในประชาสังคม ตลอดจนหัวหน้าส่วนการงานทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลและเสนอความคิดเห็น และแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) จนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑

- ด้านกายภาพ
- ด้านการเมือง/การปกครอง
- ประชากร
- สภาพทางสังคม
- ระบบบริการพื้นฐาน
- ระบบเศรษฐกิจ
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
- ทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๖

- ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
- ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓๒

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
- บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔๔

- การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
- การติดตามและประเมินผลโครงการ
- สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
- ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ภาคผนวก

แผนพัฒนาท้องถิ่น ระยะเวลาห้าปี

พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

ตำบลเว่อ มีเนื้อที่ ๑๔,๒๐๐ ไร่ อยู่ห่างจากตัวอำเภอยางตลาด ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ ประมาณ ๓๖ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลโนนสะอาด อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลเขาพระนอน อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลโนนสะอาด อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองเสือ

หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยเตย

หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยเตยใต้

หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยเตยเหนือ

หมู่ที่ ๕ บ้านห้วยเตยกลาง

หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยเตยคำ

หมู่ที่ ๗ บ้านโคกสำราญ

หมู่ที่ ๘ บ้านป่าดัว

หมู่ที่ ๙ บ้านศรีสำราญ

หมู่ที่ ๑๐ บ้านคำเจริญ

หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยเตยหลานปู่

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ (จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศลงวันที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๐ ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง)

ตั้งอยู่ เลขที่ ๑๔๔ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๑๒๐

- โทรศัพท์ ๐๔๓ - ๘๔๐๗๕๔

- โทรสาร ๐๔๓ - ๘๔๐๗๕๔

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ตำบลเว่อ เป็นที่ราบและลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความสูงเฉลี่ย ๑๗๐-๒๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยพื้นที่ราบมีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ ๒,๔๕๘ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๓๑ ของเนื้อที่ตำบล ซึ่งเป็นราบลุ่มใช้ทำนา พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ตอนกลางของตำบล สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ความลาดชัน ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ ๓๐,๙๘๖ ไร่ หรือร้อยละ ๗๗.๓๗ ของเนื้อที่ตำบล พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ทั่วไปทั้งตำบล โดยเป็นที่ลุ่มใช้ทำนา ๓,๙๘๓ ไร่ หรือร้อยละ ๒๘.๐๕ ของเนื้อที่ตำบล เป็นที่ดอนใช้ปลูกไม้ยืนต้น และพืชไร่ ๗,๐๐๓ ไร่ หรือร้อยละ ๔๙.๓๒ ของเนื้อที่ตำบลพื้นที่ส่วนที่เหลือจากที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ ทุ่งนา และแหล่งน้ำ มีเนื้อที่ ๕๖๐ และ ๑๙๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๙๔ และ ๑.๓๘ ของเนื้อที่ตำบล ตามลำดับ

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ เป็นแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู คือ

- ๑) ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนตุลาคม
- ๒) ฤดูหนาว เริ่มในช่วงกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
- ๓) ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนเมษายน

๑.๔. ลักษณะของดิน

ดินจะแยกเป็น ๒ ลักษณะ คือ ดินในที่ลุ่ม และดินในที่ดอน

๑. ดินในที่ลุ่ม

ดินในที่ลุ่ม การระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงเลว มีเนื้อที่ ๗๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๓๙ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เป็นดินร่วนลึกมากสีเทาที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำนํ้า พบบริเวณพื้นที่ลุ่มตะกอนน้ำพาที่เป็นส่วนต่ำของสันดินริมน้ำ มีสภาพพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ มีน้ำแช่ขังในฤดูฝนการระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีน้ำไหลบ่าท่วมขังสูงในฤดูฝนการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันใช้ทำนา

เนื้อที่ ๓,๘๖๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๗.๒๐ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เป็นดินร่วนลึกมากสีเทาที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำนํ้า พบบริเวณพื้นที่ลุ่มตะกอนน้ำพาที่เป็นส่วนต่ำของสันดินริมน้ำ มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝนการระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีน้ำไหลบ่าท่วมขังสูงในฤดูฝนการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันใช้ทำนา

เนื้อที่ ๑,๖๙๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๙๒ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เป็นดินร่วนหยาบลึกมากสีเทาที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำนํ้า หรือเคลื่อนย้ายมาทับถมของวัสดุเนื้อหยาบ พบในบริเวณพื้นที่ลุ่มราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบหรือพื้นที่ลุ่มระหว่างเนินมีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ บางพื้นที่พบในพื้นที่ลุ่มต่ำ มีน้ำไหลบ่าท่วมขังสูงในฤดูฝน พบในพื้นที่ค่อนข้างดิน ทำให้เสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำหรือได้รับผลกระทบจากความเค็มจากพื้นที่ใกล้เคียง การใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันใช้ทำนาบางแห่งยังคงสภาพเป็นป่า

เนื้อที่ ๑๒๑ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๘๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำนํ้า หรือเคลื่อนย้ายมาทับถมของวัสดุเนื้อหยาบ พบในบริเวณที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ บางพื้นที่มีชั้นทรายหนา ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันใช้ทำนา (เป็นดินทรายจัด ซึ่งจัดเป็นดินที่มีปัญหาในการเพาะปลูก)

๒. ดินในที่ดอน

เนื้อที่ ๓,๙๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒๘.๐๖ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เป็นดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำนํ้า หรือจากการสลายตัวสุมอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายมาทับถมของพวกวัสดุเนื้อหยาบ มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยเป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ บางพื้นที่อาจพบรังนกในช่วงความลึก ๑๐๐ - ๑๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การใช้

ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่นมันสำปะหลัง อ้อยและถั่ว บางแห่งมีสภาพเป็นป่าละเมาะ หรือทุ่งหญ้าธรรมชาติ

เนื้อที่ ๒,๗๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๓๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่เป็นดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำ หรือจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่หรือเคลื่อนย้ายมาทับถมของพวกวัสดุเนื้อหยาบ มีสภาพเป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยเป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ บางพื้นที่อาจพบลูกรังมากในช่วงความลึก ๑๐๐-๑๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินในนาข้าว มักทำให้เกิดปัญหาการขาดน้ำ

เนื้อที่ ๒๗๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๙๑ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นกลุ่มชุดดินที่มีชั้นทรายหนาปานกลางและหนามาก ได้แก่ การระบายน้ำดีปานกลาง ลักษณะดินอื่นๆ มีปัญหาในการทำนามาก เนื่องจากมีชั้นทรายหนากักเก็บน้ำในการทำนา

เนื้อที่ ๗๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๓๒ ของเนื้อที่ทั้งหมด ได้แก่ชุมชนและแหล่งน้ำ

ดินมีปัญหาหรือดินมีข้อจำกัดมากในการเพาะปลูกพืช ตำบลเว่อ ประกอบด้วย

ดินทรายจัด จะมีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารของดินต่ำถึงต่ำมาก ธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชสูญเสียไปในดินชั้นล่างหรือออกไปนอกพื้นที่ได้ง่าย เมื่อมีการให้น้ำหรือมีฝนตก เมื่อฝนทิ้งช่วงพืชจะแสดงอาการขาดน้ำ เช่นเหี่ยวเฉา หรืออาจตายได้

แนวทางแก้ไข การใช้ประโยชน์ของพืชบริเวณนี้ ควรเลือกชนิดพืชที่มีศักยภาพเหมาะสมมา มีการปรับปรุงบำรุงดินร่วมกับมีระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่นปลูกหมัก อัตรา ๑-๔ ตันต่อไร่ ปุ๋ยคอก ๑-๒ ตันต่อไร่ หรือปุ๋ยพืชสด อัตราเมล็ดพันธุ์ ๕-๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีและใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดินปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับ พัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ การใช้ปุ๋ยเคมีควรใช้ที่ละน้อยแต่บ่อยครั้ง เพื่อลดการสูญเสียธาตุอาหารลงไปในชั้นดินล่างก่อนที่พืชจะนำไปใช้ได้ เมื่อมีการให้น้ำหรือมีฝนตก สำหรับในพื้นที่ลุ่มนอกจากการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีและมีการพัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้แล้ว ควรมีการตีและโคกสลับต่อซึ่งข้าวด้วยจะเป็นการช่วยเพิ่มปุ๋ยอินทรีย์ให้กับดินอีกทางหนึ่ง

๑.๕. ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑.๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ หนองบ้าน และห้วยใหญ่

๑.๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง

ประปาหมู่บ้าน บ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล ที่ใช้ประโยชน์ในการอุปโภคบริโภค และการปลูกพืชผัก

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลเว่อ มีป่าไม้ตามกฎหมายทั้งหมด ๒๙๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๐๖ ของเนื้อที่ตำบล เป็นพื้นที่ป่าไม้สมบูรณ์นอกเขตป่าสงวนมีเนื้อที่ ๒๙ ไร่ ชนิดป่าที่พบเป็นป่าผสมผลัดใบมีพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้ยาง ไม้พยุง ไม้ตะเคียน และไม้ตะแบก เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๒๑๖ คน แยกเป็นชาย ๒,๑๑๘ คน เป็นหญิง ๒,๐๙๘ คน และมีจำนวนครัวเรือน ๑,๒๖๓ ครัวเรือน นับถือศาสนาพุทธ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๕๕๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๕๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๕ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๒,๕๕๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๕๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๕ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเนื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา คูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตราค่าจ้างพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

- หมู่ที่ ๑ บ้านหนองเสือ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยเตย ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยเตยใต้ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยเตยเหนือ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๕ บ้านห้วยเตยกลาง ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยเตยคำ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า
 จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๗ บ้านโคกสำราญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๘ บ้านป่าดิว ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๙ บ้านศรีสำราญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๑๐ บ้านคำเจริญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 หมู่ที่ ๑๑ บ้านห้วยเตยหลานปู่ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

๒.๒ การเลือกตั้ง

เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ๑๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ๑๑ เขต ดังนี้

- เขต ๑ บ้านหนองเสือ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๒ บ้านห้วยเตย ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๓ บ้านห้วยเตยใต้ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๔ บ้านห้วยเตยเหนือ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๕ บ้านห้วยเตยกลาง ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๖ บ้านห้วยเตยคำ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า
 จังหวัดกาฬสินธุ์
 เขต ๗ บ้านโคกสำราญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

เขต ๘ บ้านป่าดัว ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

เขต ๙ บ้านศรีสำราญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

เขต ๑๐ บ้านคำเจริญ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

เขต ๑๑ บ้านห้วยเตยหลานปู่ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบล ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๘ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๕๒๖ คน

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๕๒๖ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครึ่งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ๒,๕๕๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๕๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๕

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ๒,๕๕๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๕๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๕๕

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านหนองเสือ	๑๖๗	๑๗๕	๓๔๒	๑๓๓
๒	บ้านห้วยเตย	๑๔๑	๑๕๒	๒๙๓	๙๘
๓	บ้านห้วยเตยใต้	๑๔๕	๑๓๓	๒๗๘	๑๑๘
๔	บ้านห้วยเตยเหนือ	๒๓๔	๒๓๓	๔๖๗	๑๘๘
๕	บ้านห้วยเตยกลาง	๑๓๓	๑๔๙	๒๘๒	๑๐๕
๖	บ้านห้วยเตยคำ	๒๐๕	๒๑๑	๔๑๖	๑๔๑
๗	บ้านโคกสำราญ	๙๔	๘๔	๑๗๘	๖๔
๘	บ้านป่าดัว	๑๐๕	๙๘	๒๐๓	๗๔
๙	บ้านศรีสำราญ	๑๗๓	๑๖๖	๓๓๙	๑๑๓
๑๐	บ้านคำเจริญ	๑๓๕	๑๔๐	๒๗๕	๙๘
๑๑	บ้านห้วยเตยหลานปู่	๒๐๕	๒๑๔	๔๑๙	๑๓๓
รวม		๑,๗๔๔	๑,๗๕๕	๓,๔๙๙	๑,๒๖๓

ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎรที่ทำการปกครองอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ณ เดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

๒. ถนนลูกรังภายในหมู่บ้านระยะทางรวมประมาณ ๒,๔๘๗ เมตร
 ๓. ถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน ระยะทางรวมประมาณ ๑๑,๗๘๙ เมตร
 ๔. ถนนลาดยางภายในหมู่บ้าน ระยะทางรวมประมาณ ๑๒๒ เมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อมีกระแสไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน โดยเฉพาะเขตที่อยู่ห่างไกลรอบนอกหมู่บ้าน การให้แสงสว่างตามจุดต่าง ๆ ในเขตหมู่บ้านยังไม่มีเพียงพอับความต้องการของประชาชน จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้าจำนวนร้อยละ ๙๙ โดยแยกได้ดังนี้

๑. มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งหมด ๓,๐๒๗ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ประชากรมีน้ำประปาใช้จำนวน ๑,๐๒๗ ครัวเรือน ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ยังขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด ยังต้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นตลอด เมื่อถึงฤดูแล้งการบริการน้ำประปายังอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเท่านั้น มีบางหมู่บ้านที่มีประปาหมู่บ้าน แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งไม่มีแหล่งเก็บน้ำดิบ ไว้ใช้ออกฤดูฝน ซึ่งเป็นปัญหาทำให้ขาดแคลน น้ำสะอาดในการอุปโภค บริโภค องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ มีโครงการที่จะประสานกับหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำประปาเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ต่อไป

๕.๔ โทรศัพท์

องค์การบริหารส่วนตำบล โทรศัพท์ ๐๔๓-๘๔๐๗๕๔

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

(๑) มีไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ - เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ครัวเรือนที่ทำนาเป็นอาชีพหลักลำดับแรกมีร้อยละ ๘๗.๖๕ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ตำบลเว่อมีพืชที่สำคัญได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ส่วนอ้อยโรงงานและไม้ผล มีเนื้อที่ปลูกไม่มากนัก และมีการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งหลังการเก็บเกี่ยวข้าวนาปี ได้แก่ ข้าวโพดหวาน ถั่วลิสงคั พืชผัก และเห็ดฟาง

๖.๒ การประมง

เกษตรกรที่มีบ่อปลาตามหัวไร่ปลายนา ก็จะซื้อปลาไปปล่อยเลี้ยงในฤดูฝน บางรายก็จะเอาปลาธรรมชาติที่จะเข้าบ่อปลาเอง ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๖.๓ การปศุสัตว์

เกษตรกรเลี้ยง โค กระบือ สุกร ไว้เพื่อจำหน่าย ส่วนเบ็ด ไก่ เลี้ยงเพื่อจำหน่ายร้อยละ ๓๕ และเลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือนร้อยละ ๒๕ เกษตรกรต้องการเลี้ยงโค กระบือมาก แต่ไม่มีเงินทุนในการซื้อพันธุ์โค กระบือ เพราะมีราคาสูงอยู่ระหว่างราคาตัวละ ๑๕,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท วิธีการเลี้ยงปล่อยตามหัวไร่ปลายนา ไม่ต้องเสียค่าอาหารให้แก่โคและกระบือ เกษตรกรไม่นิยมเลี้ยงสุกรนอกจากรายที่มีโรงสืข้าวเป็นของตนเอง เพราะอาหารมีราคาสูงและยังต้องเสียค่าใช้จ่าย อาทิ ค่าพันธุ์ ค่าอาหาร อาหารเสริม ยาปฏิชีวนะ แต่ราคาจำหน่ายตัวเกษตรกรจึงไม่อยากเลี้ยงด้านราคา จำนวน โค-กระบือ และสุกรเฉลี่ย ๒ ตัวต่อครัวเรือน และมีการเลี้ยงสัตว์ปีเปิด-ไก่ เฉลี่ย ๑๕ ตัวต่อครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

ร้านค้า ๒๔ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

๑ ปิมน้ำมันขนาดเล็ก	๒ แห่ง
๒ โรงงานอุตสาหกรรม(ขนาดกลาง)	๑ แห่ง
๓ โรงงานอุตสาหกรรม(ขนาดเล็ก)	๗ แห่ง
๔ โรงสีข้าว	๑๓ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๖ กลุ่ม

๑. กลุ่มเลี้ยงโค หมู่ ๑
๒. กลุ่มร้านค้าชุมชน หมู่ ๒
๓. กลุ่มตอกไม้ประดิษฐ์ หมู่ ๓
๔. กลุ่มจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์เคมี หมู่ ๔
๕. กลุ่มซื้อปุ๋ยเพื่อการเกษตร หมู่ ๕
๖. กลุ่มเลี้ยงสุกร บ้านห้วยเคย หมู่ ๖
๗. กลุ่มเลี้ยงโค บ้านสำราญ หมู่ที่ ๗
๘. กลุ่มเลี้ยงโค บ้านป่าดัว หมู่ที่ ๘
๙. กลุ่มกองทุนหมุนเวียนบ้านศรีสำราญ หมู่ที่ ๙
๑๐. กลุ่มข้าวกล้องงอก หมู่ที่ ๑๐
๑๑. กลุ่มโรงสีข้าว(พิเศษ) หมู่ที่ ๕
๑๒. กลุ่มร้านค้าปุ๋ยชุมชน หมู่ที่ ๑๑

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

๗.๑.๑. หมู่บ้านหนองเสือ หมู่ที่ ๑ ตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด, จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๔๔๘ คน แยกเป็นชาย ๒๒๗ คน หญิง ๒๒๑ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๒๖ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖๕๐ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านหนองเสือหมู่ที่ ๑ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๑๓๕ ครัวเรือน ๖๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๓๕๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๙๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๙ ครัวเรือน ๗๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๖,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓๐,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่มันสำปะหลัง จำนวน ๕ ครัวเรือน ๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๐๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตรมีไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ จะมีห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร มีไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ ๑๓.๐๔% หนองน้ำ/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร มีไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ ๑๓.๙๑% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝ่ายความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร มีไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๒%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) มีบ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน มีแต่ไม่เพียงพอและมีแต่ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐๐% ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านหนองเสือ หมู่ที่ ๑ มีน้ำกิน น้ำใช้ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของทั้งหมู่บ้าน

๗.๑.๒. หมู่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๒ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๕๖ คน แยกเป็นชาย ๑๗๖ คน หญิง ๑๘๐ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๙๗ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖๓๕ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๒ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๕๐ ครัวเรือน ๒๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ทำสวนผัก จำนวน ๑๐ ครัวเรือน ๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๑๐๐๐บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๗๐ ครัวเรือน ๓๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๕๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่ข้าวโพด จำนวน ๕ ครัวเรือน ๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่สับปะหลัง จำนวน ๒๐ ครัวเรือน ๖๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๓๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖๐๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตรมีไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ จะมีห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร มีไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ ๖.๗๔

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) มีบ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน มีแต่ไม่เพียงพอและมีแต่ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐๐% ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๒ มีน้ำกิน น้ำใช้ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของทั้งหมู่บ้าน

๗.๑.๓. หมู่บ้านห้วยเตยใต้ หมู่ที่ ๓ ตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๓๖ คน แยกเป็นชาย ๑๗๔ คน หญิง ๑๖๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๑๐ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๓ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๕๐ ครัวเรือน ๗๘๘ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๘๔ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๗๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๒๒๔ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๗ ครัวเรือน ๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ๑๐ ต้น ต้นทุนการผลิต ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๙,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่มันสำปะหลัง จำนวน ๖ ครัวเรือน ๓๐ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๕๐๐บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๒๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตรมีไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ จะมีห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร มีไม่ถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๘%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) มีบ่อน้ำบาดาลสาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำดื่มสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน มีแต่ไม่เพียงพอและมีไม่ถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๘๐% ระบบประปาบาดาลของหมู่ที่ ๓ มีไม่เพียงพอและมีไม่ถึง คิดเป็นร้อยละครัวเรือนที่เข้าถึง ๒๐%

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านบ้านห้วยเตยใต้ หมู่ที่ ๓ มีน้ำกิน น้ำใช้ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของทั้งหมู่บ้าน

๗.๑.๔ หมู่บ้านห้วยเตยเหนือ หมู่ที่ ๔ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๕๗๗ คน แยกเป็นชาย ๒๙๖ คน หญิง ๒๘๑ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๘๒ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑,๔๒๔ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตยเหนือ หมู่ที่ ๓ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๑๘๐ ครัวเรือน ๑๙๙๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๘๔ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๓๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๓๖๖ บาท/ไร่ ทำสวนยางพารา จำนวน ๓ ครัวเรือน ๖ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ ๑๐๐ ต้น ต้นทุนการผลิต ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๓,๑๘๗ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๑๔๒ ครัวเรือน ๙๙๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๓,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ไร่มันสำปะหลัง จำนวน ๕ ครัวเรือน ๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๘,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๗๕๐ บาท/ไร่

๑๐.๑.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร แหล่งน้ำธรรมชาติ หนองน้ำคลอง/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ร้อยละครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝ่าย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ทั้งถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๖๐%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ประปาหมู่บ้าน(ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น) มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านบ้านห้วยเตยเหนือ หมู่ที่ ๔ มีน้ำกิน น้ำใช้ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๕% ของทั้งหมู่บ้าน

๗.๑.๕ หมู่บ้านห้วยเตยกลาง หมู่ที่ ๕ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๕๑ คน แยกเป็นชาย ๑๗๓ คน หญิง ๑๗๘ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๐๑ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๙๑๘ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตยกลาง หมู่ที่ ๕ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๖๕ ครัวเรือน ๔๘๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๘๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๓๓ ครัวเรือน ๓๕๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิต ๘,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่มันสำปะหลัง จำนวน ๑๐ ครัวเรือน ๘๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๒๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๗,๕๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร แหล่งน้ำธรรมชาติ หนอง/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝ่าย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี

ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๐% สระ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๕%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อบาดาลสาธารณะ มีเพียงพอ ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่มี ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค) ไม่มี แหล่งน้ำธรรมชาติ มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๐%

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านบ้านห้วยเตยกลาง หมู่ที่ ๕ มีน้ำกิน น้ำใช้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๗๕% ของทั้งหมู่บ้าน

๗.๓.๖. หมู่บ้านห้วยเตยคำ หมู่ที่ ๖ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๕๐๙ คน แยกเป็นชาย ๒๖๓ คน หญิง ๒๔๖ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๔๐ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตยคำ หมู่ที่ ๖ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๑๒๐ ครัวเรือน ๑๑๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๖๕ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่นาถาวร จำนวน ๒ ครัวเรือน ๑๔ ไร่ ทำไร่ถั่ว จำนวน ๗๐ ครัวเรือน ๕๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๖,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๗,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕๖,๔๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร แหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตรไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๐% ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คลอง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง หนองน้ำ/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๐% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น แก้มลิง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง อ่างเก็บน้ำ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ฝาย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๒๐% สระ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง ฝาย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% คลองชลประทาน ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อบาดาลสาธารณะ มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำธรรมชาติ มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านบ้านห้วยเตยคำ หมู่ที่ ๖ มีน้ำกิน น้ำใช้

๗.๓.๗. หมู่บ้านโคกสำราญ หมู่ที่ ๗ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๒๓๑ คน แยกเป็นชาย ๑๑๔ คน หญิง ๙๗ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๖๐ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๖๕๐ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านโคกสำราญ หมู่ที่ ๗ ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๔๖ ครัวเรือน ๓๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๕๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๕๔๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๑๕ ครัวเรือน ๑๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๒๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๐๐๐๐ บาท/ไร่ ไร่สับปะหลัง จำนวน ๑๒ ครัวเรือน ๑๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖๐๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐% หนองน้ำ/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐% สระ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อบาดาลสาธารณะ มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำธรรมชาติ มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๗๐% แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐%

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านโคกสำราญ หมู่ที่ ๗ มีน้ำกิน มีน้ำกินน้ำใช้ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๖๐% ของหมู่บ้าน

๗.๑.๘. หมู่บ้านป่าติ้ว หมู่ที่ ๘ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๒๖๕ คน แยกเป็นชาย ๑๓๕ คน หญิง ๑๓๐ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๖๔ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านติ้ว หมู่ที่ ๘ ทำการเกษตรทำนา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๕๘ ครัวเรือน ๑,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ กก./ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๑๐ ครัวเรือน ๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑,๐๐๐ บาท/ไร่ ไร่สับปะหลัง จำนวน ๑๕ ครัวเรือน ๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๐๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% หนองน้ำ/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕๐% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝ่าย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๕% สระ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๓๐%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) เพียงพอ

ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐๐% แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๔๐%

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านดัว หมู่ที่ ๘ มีน้ำกิน มีน้ำกินน้ำใช้ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของหมู่บ้าน

๗.๑.๙. หมู่บ้านศรีสำราญ หมู่ที่ ๙ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๔๓๔ คน แยกเป็นชาย ๒๑๖ คน หญิง ๒๑๘ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๐๖ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๕๑๘ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านดัว หมู่ที่ ๙ ทำการเกษตร ทำนา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๓๘ ครัวเรือน ๒๙๘ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๘๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๔๒ ครัวเรือน ๓๓๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๕,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ไร่สับปะหลัง จำนวน ๒๒ ครัวเรือน ๙๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๖,๕๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตรปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝาย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๕%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อบาดาลสาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่เพียงพอ ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐๐%

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านบ้านดัว หมู่ที่ ๙ มีน้ำกิน มีน้ำกินน้ำใช้ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของหมู่บ้าน

๗.๑.๑๐. หมู่บ้านคำเจริญ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๓๔๔ คน แยกเป็นชาย ๑๗๒ คน หญิง ๑๗๒ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๙๓ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๓๓๑ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านคำเจริญ หมู่ที่ ๑๐ ทำการเกษตร ทำนา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๙๓ ครัวเรือน ๓๓๑ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕๔๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๓๒๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๑๑ ครัวเรือน ๔๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่สับปะหลัง จำนวน ๒๐ ครัวเรือน ๗๘ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๒,๒๐๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๘% หนองน้ำ/บึง ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี ไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๘%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อนบาดาล สาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑% แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านคำเจริญ หมู่ที่ ๑๐ มีน้ำกิน มีน้ำกินน้ำใช้ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐% ของหมู่บ้าน

๗.๑.๑๑. บ้านห้วยเตยหลานปู่ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลเวือ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๔๙๙ คน แยกเป็นชาย ๒๕๐ คน หญิง ๒๔๙ คน ครัวเรือนทั้งหมด ๑๓๒ ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด ๑,๐๙๔ ไร่

ข้อมูลด้านการเกษตร บ้านห้วยเตยหลานปู่ หมู่ที่ ๑๑ ทำการเกษตร ทำนา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๑๐๐ ครัวเรือน ๑,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๗๕ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔,๕๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่อ้อย จำนวน ๑๕ ครัวเรือน ๑๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๘,๕๐๐ บาท/ไร่ ทำไร่สับปะหลัง จำนวน ๓๐ ครัวเรือน ๖๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๘๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายโดยเฉลี่ย ๔๖๐ บาท/ไร่

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร แหล่งน้ำทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝน ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำเกษตร ไม่เพียงพอ แหล่งน้ำธรรมชาติ ห้วย/ลำธาร ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐% แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ฝ่าย ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐% สระ ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี มีไม่เพียงพอ การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๒๐%

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) แหล่งน้ำ บ่อนบาดาล สาธารณะ ไม่มี บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ไม่มี ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ๑๐๐% แหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เพียงพอ และไม่ทั่วถึง

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านห้วยเตยหลานปู่ หมู่ที่ ๑๑ มีน้ำกิน มีน้ำกินน้ำใช้ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๔๐% ของหมู่บ้าน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐
- วัด ๗ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญคูณลาน	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญผะเหวด	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีบุญบั้งไฟ	ประมาณเดือน มิถุนายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๑๐๐.๙๖ พูดภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้อำหนดขาย ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกกและแปรรูปผลิตภัณฑ์ เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำจากหนองบ้าน ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีป่าไม้

๙.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ

๑๐. อื่นๆ (ไม่มี)